

É L J Ü K a z I G É T !

ÉLETIGE: 2016 j a n u á r hóban : (Szám. 6, 24-26) :

« Áldjon meg az Úr és oltalmazzon ! Ragyogtassa rád arcát az Úr, s legyen hozzád jóságos ! Fordítsa feléd arcát az Úr és szerezzen neked üdvösséget ! »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! – Az előző életigében azt a hittitkot próbáltuk végig-gondolni, hogy a Láthatatlan Atya szeretete hogyan jelent meg láthatóan Jézus Krisztus arcán, egész lényén, életén, szenvedésén - mint egy kinyilatkoztatás – mindannyiunk számára. Az Atya minden tulajdonsága és rejtett gondolata a testté vált Igében, vagyis a Fiúban hogyan lett láthatóvá és felismerhetővé. - Jézus, az Emberfia, az Ő saját arcán ragyogtatta fel azt a fényt, mely az Atyától származik : A Szentlélek derűjét, örömét és békéjét. Mert Isten - boldog Isten, minden boldogság benne koncentrálódik. Boldog, mert tökéletes, teljes és hibátlan ; erős, hatalmas ; okos, bölcs, mindentudó ; szép, vonzó, gyönyörű ; jó és jóságos, hű és hűséges ; tiszta, szent és szentséges ; összhang, rend és harmónia van benne és szárnyaló szabadság ; aki nem maga a mindenség, de aki az egész mindenséget áthatja ; egyetlen, abszolút és örökkévaló; szent irgalmas és igazságos . De nemcsak Ő boldog, hanem mindaz, aki Őhözát eljut, Őt meglátja, ujjongó lélekkel dicsőíti és vele egyesül. Ez életünk értelme és célja : Eljutni Isten boldogító színelátására, s mindörökké az Úrral lenni, hogy egészen Ő legyen minden mindenben. (v.ö. *« S ha majd minden alá lesz neki vetve, maga a Fiú is aláveti magát annak, aki mindent alávetett neki, hogy Isten legyen minden mindenben. »* (I.Kor.15,28).Addig azonban, míg a teljesség el nem érkezik, a boldog Istennek csak egy-egy fénycsóvája hullik alá homlokunkra, jelezve, hogy Isten ígérete nem csal meg minket. – De közelítsük meg a kérdést másik oldalról. Ha figyelmesen szemléljük a világban járkáló embereket, s ha olykor az arcukba tekintünk, akkor alig találunk derűs arcot, mely gyökerestül a szívből fakadó örömmel volna tulajdonítható. Zömével ilyenek az arcok : Szomorúak, gondterheltek, únottak, fásultak, kiábrándultak, bizalmatlanok, cinikusak, gyanakvóak, szorongóak, indulatosak, elkeseredettek, kilátástalanok, rettegettől áthatottak, komolytalanok, megjátszottak, alakoskodók, feszültek és még sok egyéb lehangoló regiszter is létezik. Az arc a lélek tükré. Ennek is megvan szükségszerűen a maga elegendő oka : Az Istentől eltávolodott tömegek tekintete elkomorodik ; az ateizmus korszakához - mondhatnám - ez illik : Lesz az ember zavarodott, nyugtalan, félénk, retteggő, - elkeseredett és kétségbeesítő vonásokat ölt magára. Amint Káin is lehorgasztotta fejét , amikor belézállt a gyilkos szándék. – *« Az Úr szólt Káinhoz: „Miért vagy haragos és miért horgasztod le a fejed? Ha helyesen teszel, miért nem emeled fel a fejed? De ha nem cselekszel helyesen, nem bűn van-e az ajtó előtt, mint leselkedő állat, amely hatalmába akar keríteni, s amelyen uralkodnod kell? »* (Ter. 4, 6-7) Tehát az Istentől való eltávolodás elsötétíti az arcot, a közeledés pedig fénybe borítja ugyancsak az arcot. Nem azt sejteti-e meg velünk ez az észrevétel, hogy Isten nélkül nincs boldogság ? De arra is sürget minket, hogy keressük égi képmásunkat : Az Isten arcát – és akkor minden bizonnyal majd ránk ragyog egy tiszta boldog fény sugar – a legmagasabb Fórumról, ahol a boldogság koncentrált Hőerőműve dübörög !- Úgye, nem hiszed, hogy ilyen van ? Hát látod, ez nagy baj, mert ez az Istenbe vetett hit nélkülözhetetlen része. A Boldog Istenben nem nagyon hisznek még a hívők sem – legalább is az idegrendszerük nem vette át ezt a boldog tudatot és érzést. Mert, ha Isten boldog önmagában – a szó legkoncentráltabb értelmében, - akkor Ő képes boldogítani is, vagyis üdvözíteni őket és téged .Ha Isten a barátod, könnyen üdvözülsz.(Ez egy igaz közmondás) . A Vele eltöltött élet egy boldog kaland, legyen abban benne - bármi, de bármi. Ő nagyon-nagyon jó, s szavakba nem foglalható az a mérték, amilyen jóságos Ő , mert mértéktelen, azaz végtelen az Ő jósága: Sőt, maga a Jóság - az Isten. – Ezért fénylik a szentek arca, s az Ő hiányában ezért sötétül el a gonoszságot forralóknak tekintete

Téma. - Előbb láttuk, hogy Isten nemcsak feltárja irgalmas Arcát, hanem még felénk is fordítja azt, vagyis ránk sugározza Lényét, szeretetét : Ő, az örök jóság és Szeretet. Már az ószövetségi egyház megkapta ezt az irgalmas isteni tekintetet, ezért ároni áldás néven tartjuk számon. Áron főpap e szavakkal áldotta meg a népet az Úr rendelkezése folytán. **Amikor Isten megáld minket, vagyis felénk fordítja arcát, akkor fény derül ránk és boldogok vagyunk.** De ahhoz, hogy Isten felénk fordítsa arcát, ahhoz nekünk is Feléje kell fordítanunk a mi arcunkat. Ha képmása és tükörképe vagyunk, akkor egész életünket és lényünket Feléje kell fordítanunk.S itt 180 fokról van szó, s ha csak a 130 foknál vagyunk, van még tennivalónk ! Isten a tökéletesség, a teljesség tőlünk is teljes munkát kíván. A munkánk lényege a teljes Isten felé való fordulás. Ne áltassuk magunkat : Amíg nem vet szét a boldogság, addig nem szeretem Istent *« teljes szívemből, teljes lelkemből, teljes elmémből és minden erőmből! »* Pedig ez főparancs ! - Amíg nem vet szét a boldogság, addig nincs jogosítványom Isten szeretetéről beszélnem, mely Jézus Krisztusban megjelent köztünk. Tehát a sopánkodó, hajótörött-kinézetű keresztények egy antikrisztusi modell-bemutató, vagy fotókiállítás ! Isten remélhetőleg nem sok időn belül el fogja tüntetni ezt az ellenreklámot. De úgy is el tudja tüntetni, ha felénk fordul irgalmasan és megáld minket, letörölve arcunkról giccses torzulásainkat. Ekkor majd Urunk dicsősége már szabadon felragyoghat a mi arcunkon is! Bízunk irgalmas szeretetében ! Az igaz boldogság (és nemcsak annak látszata) mindig interperszonális. A személyiség kijelzője az arc, az arc pedig képmás/tükör. A jelzés, visszajelzés nélkül - boldogtalanság. A boldogság akkor tetőzik, amikor a visszajelzés

megérkezik. Egyszerűben fogalmazva : Szeretni és szeretve lenni :Ez a szeretet « áramköre » Isten maga a Szeretet. Maga az Áramlás :Személytől-Személyig. Ha Isten egyetlen személy volna, akkor az Ő szeretete, hozzá méltó partner, vagyis címzett híján visszatérne – mint önzés - Hozzá,a feladóhoz éséppen Ő válna az Önzés koncentrátumává , ami Benne a szeretet halálát okozná. Ezt a képtelenséget csak azért írom le, hogy nyilvánvalóvá válják előttünk : Ezért kell az Egyetlen Istenben több Személynek lennie. Az áramlást, a viszonzást ez biztosítja.Különbö a viszonzatlan szeretet is fájdalom forrása Istennek ; hiszen a bűnünk is abból adódik, hogy szeretet helyett szeretetlenséggel válaszolunk. Csak egy valaki létezik, az egyedül engedelmes Fiú, Jézus, aki viszonzozza, visszatükrözi Atyjának szeretetét. Nem véletlen, hogy , hogy az Atya mennyei hangja elragadtatástól remeg : „Az égből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik. »(Mt.3,17). Az Atya derűje épp ezért omlik alá Jézus Arcára és egész lényére, (s ezt áldásnak nevezzük), mert az engedelmes Fiú teljesen Atyjának tetszésében fürdözik. - . Az örömhír hirdetője is csak ilyen arccal indulhat missziójának. (Ez a derű olajával való felkenetés !) Az örömhír hirdetőjének derűje, békéje hitelesíti minden szavát, s s magához vonzza a szomorkodó arcokat. A földi atya is örül, ha gyermekeinek arcát örömben ragyogni látja. Mennyivel inkább a csupa szeretetből álló mennyei Atya. Úgy is mondhatnám : Nem is vagyok Neki igazán gyermeke, ha lényemen, egész mélyről, nem hat át, egy alapvető derű. A derűm oka az az ígélet és reménység, mely az én mennysorságomról szól. A jövő vonzása legyőzi bennem a jelen, érzéki világ rútságát. Nem engedem magam zavartatni a nyűgösködő per-pillanat problémák beláthatatlan hordalékától. Tekintetem a magasba emelem - föléje az alattam csámcsogó békanyálynak. (Ezt a « luxust » meghagyom az ateistáknak ; hátha majd egyszer talán ők is megelégedik !) Öröm tölt el, de örömöm a jövőbe gyökeredzik, mert a jövő embere vagyok, s tudom, hogy Isten terve fenséges és gyönyörűsége. Nem annak örülök, amit látok és tapasztalok, testi/idegi alapon, hanem amit hitemmel látok, abban a vonzó jövőképemben, melyet az én Jézus Krisztusom adott át nékem, s melyet hittel el is fogadtam, „Megismertük és hittünk a szeretetben, amellyel Isten van irántunk. Az Isten szeretet, és aki kitart a szeretetben, az az Istenben marad, s az Isten is benne marad.»(I.Jn.4,17). Valamint : » Szereted az igazságosságot, gyűlöled a jogtalanságot, ezért kent föl Isten, a te Istened, az öröm olajával, mint senki más társaid közül. » (Zsolt. 45,8).

Tanúságtétel.- Már több évtizede történt ez az eset. Egy nagyon derék, nyílt tekintetű, istenkereső fiatalember keresett fel abból a célból, hogy segítsem őt abban, hogy megtalálja Istent. Szokatlan volt a kérdés, pedig jó helyen keresett engem is, s az Istent is. Elmentünk ezért együtt egy-egy lelki programra, kurzusra, s az ottlátottak meglehetősen jó nyomott hagytak a fiatalemberben. Hazatérve elképzeltük a plébániai lelki életet. A kiakadás ott történt, ahol én nem is gondoltam. Azt mondja nekem a fiatalember : Ezek ott a padban miért olyan szomorúak ?

Egyáltalán hiszik azt, amit itt hallanak ? Nem látok egyetlen örömteli arcot sem ! Ezt a hatalmas örömhírt hogyan képesek ezek itt mind - mintha összebeszéltek volna - ilyen gyászos arckifejezéssel és letört tekintettel lereagálni ?! Én nem hiszem, hogy ezek – akiket híveknek neveznek - valóban hisznek. – S az én kedves fiatalemberem bizony otthagytott. Nagyon fájt érte a szívem, mert igaz lélek volt benne, s nagyon rátapintott a valós helyzetre. Minden nap imádkozom érte, de ezekért a szegény, hitükben ütött-kopott híveimért is. S tudom, nem ők az egyetlenek ebben a hiteltelenségben. Hadd tegyem azért hozzá : Tisztelet a nagyon kis kivételnek !

Akció-program. - Egy pszichológus azt írta, hogy minden ember 40 év felett felelős az arcáért. A búskomorság és a kilátástalan tekintet eltávolításra szorul. Nem élhetek együtt olyan remény és derű nélküli arcvonásokkal, melyek az istentelenség arcára való bélyeg, vagyis megbélyegzés. A mi Istenünk az öröm Istene - mondta már Pio atya. Szt.Pál pedig így buzdít : „Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete. » (Fil. 4, 5.)

LEVELESLÁDA.

IGEI IMA: Uram Jézus, fordítsd felém Arcod fényét, hogy mennyei Atyám_boldog öröme felderüljön arcomon és mindazok arcán, akikre rátekintek szívem-lelkem egész szeretetével és együttérzésével. .Ámen.

A fentről való derű minden boldogságát kívánom minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek erre az Új évre imával és szeretettel: Károly, Karcsi atya, testvér.

Feladó * :Keczely Károly
7975 – Kétújfalu, Zrínyi u.29..
Tf. 73 / 342-019. – 70/2348372